

stor grad af solidaritet blandt sygeplejegrupperne omkring, hvordan man kan fordele, for det er klart, at skal man løfte hele sygeplejerhvervet for 42 mio. kr., så bliver det et meget, meget beskedent løft.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg skal ærligt indrømme, at jeg ikke var helt opmærksom på den dér vinkel omkring det med de 40 mio. kr. Men jeg synes, at det er yderst interessant, at hr. Ole Sohn og tilsyneladende også hr. Bjarne Laustsen har opfattet det således, at det først og fremmest handler om, at det var ledende personale i sygeplejegrupperne, der skulle have gavn af disse penge. Det er jo i hvert fald, hvis de herrers opfattelse er korrekt, en ret så interessant betragtning.

I øvrigt skal jeg erindre hr. Ole Sohn om, at diskussionen om nødberedskabet faktisk også ret intensivt blev vendt under debatten i går, og der blev også udtrykt anerkendelse her fra talerstolen af det nødberedskab, som er blevet etableret over det ganske land.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg forstår udmærket de der principielle diskussioner, som både har været i går under debatten og i udvalget og selvfølgelig også nu under andenbehandlingen og senere sikkert også under tredjebehandlingen.

Men nu har det stået lysende klart, at der altså er et meget stort flertal her i Folketinget, som ønsker at standse konflikten af hensyn til de syge, der skal til behandling eller til undersøgelse, hjemmeplejen osv. Og i den situation – og det må konstateres, at der her senere på dagen vil være et meget stort flertal, der stemmer det her indgreb igennem – så må hr. Ole Sohn da forholde sig til det og sige: Jamen kan man så gøre noget, der dog forbedrer situationen i forhold til sygeplejerskerne? Eller vil hr. Sohn ikke være med til det?

Her ligger der så et bud på, hvordan man eventuelt kunne gøre det, hvor man siger, at når der nu er et flertal for at gribe ind i konfliktretten, så bør det selvfølgelig være således, at man ikke bare ophæver det, som i forvejen er forkastet af 61 pct. af sygeplejerskerne, men at man selvfølgelig, når man ophører det, gør det plus noget.

Alt andet er ikke rimeligt, at man fratager en strejkeret uden nogen form for kompensation er

ganske enkelt ikke rimeligt. Og derfor må jeg sige til hr. Ole Sohn: Overvej nu lige en gang til ændringsforslaget fra Dansk Folkeparti, som faktisk giver en mulighed for at give en kompensation til sygeplejerskerne.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

På baggrund af hr. Poul Erik Dyrlunds udtalelse om, hvad de 42 mio., som sygeplejerskerne krævede, skulle anvendes til, vil jeg gerne spørge hr. Ole Sohn, om ikke SF er fuldstændig enig med Enhedslisten i, at det hverken er hr. Poul Erik Dyrlund eller Folketinget eller nogen som helst andre end sygeplejerskerne selv, de danske sygeplejersker, der tager stilling til, hvilke krav der skal rejses, og om de vil godkende det forhandlingsresultat, der ligger.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan bekræfte, at jeg er enig med hr. Frank Aaen, og det undrer da faktisk også mig, at hr. Poul Erik Dyrlund kunne finde på at stille sådan et spørgsmål.

Mig bekendt brugte hr. Poul Erik Dyrlund i går temmelig mange kræfter på at understrege ikke alene Socialdemokratiets accept af, men også respekt for den fri forhandlingsret, og så ville det da ikke være et knæfald netop for den fri forhandlingsret, hvis vi her i Folketinget skulle til at drøfte, om vi kunne begrunde et indgreb i sygeplejerskekonflikten, fordi de har valgt at satse på, at det var sundhedsplejersker, afdelingsledere, sundhedsledere, som skulle tilgodeses. Jeg har da aldrig kendt mage. Det er naturligvis et anliggende alene mellem parterne og kan aldrig blive et spørgsmål for Folketinget.

Det, der er afgørende for Folketinget, er: Er det rimeligt, at vi undergraver den fri forhandlingsret? Er det rimeligt, at vi reelt, de facto, siger til sygeplejerskerne, til sundhedssektoren, at der ingen konfliktmuligheder er for dem? Det er jo ikke alene det, at man fjerner konfliktmuligheden. Når man fjerner konfliktmuligheden, så siger man reelt også: I har ikke nogen magt bag jeres forhandlingsgrundlag, når I sætter jer til forhandlingsbordet med Amtsrådsforeningen. Det er for mig at se en katastrofe, at Socialdemokratiet ikke kan se faren i den udvikling.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg gerne om nødvendigt gentage mine principielle betragtninger, men uanset hvad og uanset de principielle opfattelser så forestiller jeg mig